

07/08/2024

Βεροίας: «Στο θαύμα της Μεταμορφώσεως η Παναγία δεν είναι παρούσα» (ΦΩΤΟ-ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε, χθες, στον Εσπερινό και στη Μεγάλη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

“Δοχείο θείου φωτός η Κυρία Θεο-τόκος και εμείς της ζητούμε και την παρακαλούμε από την πλη-σμο---νη του φωτός που διέθετε όσο ζούσε στη γη αλλά και από την πλησμονή του φωτός που απολαμ-βάνει πλησίον του Υιού της στον ουρανό, να φωτίσει και τις δικές μας ψυχές που έχουν σκοτισθεί από την αμαρτία. Γιατί κάθε αμαρ-τία, μικρότερη ή μεγαλύτερη, δημι-ουργεί μία σκιά στην ψυχή μας και αποδιώκει το φως του Χριστού, καθώς μας απομακρύνει από Αυ-τον”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Όπως κάθε Τρίτη απόγευμα στην Ιερά Ακολουθία τέθηκαν σε προσκύνηση τα χαριτόβρυτα Ιερά Λείψανα του Θαυματουργού Αγίου Λουκά, ενώ πλήθος κόσμου προσήλθε από την ευρύτερη περιοχή για να ζητήσει τη χάρη και την ευλογία του Αγίου Λουκά και να τον ευχαριστήσει για τα πολυάριθμα θαύματα που επιτελεί καθημερινά.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Φῶς ἡ τεκοῦσα, Θεοτόκε, ... φω-τα-γώγησον σύ, φωτός οὔσα δοχεῖ-ον».

Ἐορτάσαμε σήμερα τή μεγάλη δε-σπο-τική ἑορτή τῆς Μεταμορ-φώ-σεως τοῦ Κυρίου μας. Ἐορτάσαμε αὐτό τό μέγα θαῦμα τοῦ Κυρίου χάριν τῶν μαθητῶν του, νά τούς ἐπιτρέψει νά δοῦν γιά λίγο τήν αἴγλη τοῦ θείου προσώπου του.

Ὁ Χριστός, γράφει ὁ ἅγιος Λου-κάς, ἔκανε κατά τή διάρκεια τῆς δημόσιας ζωῆς του ἀμέτρητα θαύ-ματα. Θεράπευσε ἀσθενεῖς, ἀνέ-στη-σε νεκρούς, χόρτασε τούς ἀν-θρώ-πους, ἐξέβαλε δαιμόνια μέ ἓνα καί μόνο λόγο του, μέ ἓνα καί μόνο ἄγ-γιγμά του. Ὅλα αὐτά δέν ἦταν ὅμως ἀρκετά γιά τούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τόν ζήλευαν καί δέν ἤθε-λαν νά παραδεχθοῦν ὅτι ἦταν ὁ Σω-τήρας καί Λυτρωτής τοῦ κό-σμου, τόν ὁποῖο αἰῶνες ἀνέμεναν οἱ ἄνθρωποι.

Γι’ αὐτό καί σέ ὅλα αὐτά τά θαύ-μα-τα πού ἔκανε ὁ Χριστός, συνε-χί-ζει ὁ ἅγιος Λουκάς, προσέθεσε καί τό μέγα θαῦμα τῆς Μεταμορ-φώ-σε-ώς του στό ὄρος Θαβώρ.

Σ' αὐ-τόν, πού ἔλαμψε μέ ἓνα ἐκ-θαμ-βω-τικό θεῖο φῶς ἐμφανίστη-καν οἱ προφήτες τῆς Παλαιᾶς Δια-θήκης, ὁ Μωυσῆς καί ὁ Ἡλίας, καί προσκύ-νησαν τόν δημιουργό τοῦ νόμου. Μέ φόβο καί τρόμο ἔβλεπαν τό θαυμαστό αὐτό θέαμα οἱ ἐκλε-κτοῖ ἀπόστολοι, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκω-βος καί ὁ Ἰωάννης, ἐνῶ ἀπό τή νεφέλη πού τούς σκέπαζε ἀκού-στη-κε ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ «Οὗτος ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδό-κη-σα, αὐτοῦ ἀκούεται».

Στό θαῦμα αὐτό τῆς θείας Με-τα--μορφώσεως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος δέν εἶναι παροῦσα. Τό ἔχει ζήσει ὅμως, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, κατ' ἰδίαν.

Ἐζησε γιά ἀρκετά χρόνια μέσα στά Ἅγια τῶν Ἀγίων, ἐκεῖ ὅπου φυ-λασσόταν οἱ θεοχάρακτες πλά-κες τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί τό θεόδοτο μάννα, καί ἀνέβηκε στό δικό της Θαβώρ, ὅταν τήν ἐπισκέ-φθη-κε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ, γιά νά τῆς ἀναγγεῖλει τήν ἐπιλογή τοῦ Θεοῦ στό πρόσωπό της.

Ὁ λόγος τοῦ ἀρ-χαγγέλου πρὸς τήν Κόρη τῆς Ναζαρέτ ἐξέφραζε τή φωνή τοῦ Θεοῦ, ὅπως τήν ἄκουσαν μέσα ἀπό τήν νεφέλη οἱ μαθητές του στό ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως, καί τή διαβεβαίωνε γιά τήν ταυτό-τητα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πού θά κυοφο-ροῦσε στά σπλάγχνα της ἐκ Πνεύ-μα-τος Ἁγίου.

Οἱ δικοί της λόγοι, «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα σου», ἦταν ἡ ἀπάντησή της στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ στό ὄρος Θαβώρ «Αὐτοῦ ἀκούετε».

Ἡ Ὑπεραγία Θεο-τόκος εἶδε τή λάμψη τοῦ θείου προσώ-που τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, πού εἶδαν οἱ μαθητές του στό Θαβώρ, ἀπό τή στιγμή πού κράτησε στή μη-τρική της ἀγκάλη τόν Κύριό μας, τό Φῶς τοῦ κόσμου.

Αὐτή τήν ιδιότητά της, ἄλλωστε, ἐπικα-λεῖ-ται ὁ ἱερός ποιητής τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ κανόνος γιά νά ζητήσῃ καί γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού τόν ψάλαμε ἀπόψε μέ κατάνυξη καί συγκίνηση ἐδῶ στόν ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἱατροῦ καί θαυ-μ-ατουρ-γοῦ, καί ἐνώπιον τῶν ἱερῶν εἰκό-νων τῆς Παναγίας τῆς Τριχε-ρού-σας καί τῆς Παναγίας τῆς Γορ-γο-επη-κόου, νά φωταγωγήσει καί τίς δικές μας ψυχές.

«Φῶς ἡ τεκοῦσα, Θεοτόκε, ... φω-τα-γώγησον σύ φωτός οὔσα δοχεῖ-ον».

Δοχεῖο θείου φωτός ἡ Κυρία Θεο-τόκος καί ἐμεῖς τῆς ζητοῦμε καί τήν παρακαλοῦμε ἀπό τήν πλη-σμο---νή τοῦ φωτός πού διέθετε ὅσο ζοῦσε στή γῆ ἀλλά καί ἀπό τήν πλησμονή τοῦ φωτός πού ἀπολαμ-βάνει πλησίον τοῦ Υἱοῦ της στόν οὐρανό, νά φωτίσει καί τίς δικές μας ψυχές πού ἔχουν σκοτισθεῖ ἀπό τήν ἁμαρτία. Γιατί κάθε ἁμαρ-τία, μικρότερη ἢ μεγαλύτερη, δημι-ουργεῖ μία σκιά στήν ψυχή μας

καί ἀποδιώκει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, καθώς μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό Αὐ-τόν.

Καί ἔχουμε ἀνάγκη τό φῶς, γιατί διαφορετικά, περπατώντας στό σκο-τάδι, κινδυνεύουμε νά πέσουμε στίς παγίδες τοῦ πονηροῦ καί νά ἀπομακρυνθοῦμε περισσότερο ἀπό τόν Θεό. Χωρίς τό φῶς τοῦ Χρι-στοῦ, δέν εἶναι δυνα-τόν νά βροῦμε τήν ἔξοδο ἀπό τό σκοτάδι μας καί τόν δρόμο πρός τόν Χριστό, γιατί χωρίς τή δική του βοήθεια δέν μπο-ροῦμε νά κάνουμε τίποτε. «Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», μᾶς λέγει ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας.

Γι' αὐτό καί παρακαλέσαμε ἀπόψε τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο νά μᾶς φω-τί-σει μέ τό φῶς τοῦ Υἱοῦ της, γιά νά μπορούμε νά βαδίζουμε καί ἐμεῖς τόν δρόμο τῶν ἐντολῶν του, γιά νά μπορούμε νά εἴμεθα καί ἐμεῖς «τέ-κνα φωτός», ἀκολουθώ-ντας τίς ἐντολές του, ὅπως καί ὁ Θεός μᾶς ζητᾶ, ἀλλά καί ὅπως ἡ Παναγία μητέρα μας μᾶς συστήνει.

Ἄς μὴν παραλείπουμε, λοιπόν, ὄχι μόνο αὐτές τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυ-γούστου, ἀλλά πάντο-τε, σέ ὅλη μας τή ζωή, νά ζητοῦμε ἀπό τήν Κυρία Θεοτόκο νά μᾶς χαρίζει τό φῶς πού θά φωτίζει τήν ψυχή μας ἀλλά καί ἅς ἀγωνιζό-με-θα νά τό διατηροῦμε καί νά μετα-δίδουμε στούς ἀνθρώπους γύρω μας.

